

vidt angaar London — og at den hurtige og strenge Indgriben, som slog Garrotteruvæsenet i London ned, fandt Sted før Gennemførelsen af Akten af 1863.“ Det er saa officielle Vidnesbyrd, at selv om den højtærede Justitsminister her møder med alt det Materiale, han er i Besiddelse af fra det engelske Indenrigsministerium, og hvad enten de lærde i Ministeriet ere uenige eller enige, saa vil dette ikke kunne slaas ned, ligesom det ikke vil kunne slaas ned, at det engelske Underhus i Henhold til disse officielle Oplysninger fra selve Ministerens Side afslog at gennemføre den, slog den ned.

Nu har jeg godtgjort ved Førstehaandskilder, at enhver Henviisning til Garrotterloven er uden al Betydning for denne Sags Fremme, og dette er jo det eneste erfaringsmæssige Vidnesbyrd, der, paa Trods af alle andre Vidnesbyrd i modsat Retning, er blevet paakaldt her i Tinget. Jeg vil slaa fast, før vi gaa over til den endelige Afstemning, at denne Lov hviler paa en ren og skær Fejltagelse — Fejltagelse er det mildeste Ord, der kan bruges derom — det hviler paa en Fejltagelse af det Stof, som man har indhentet som Grundlag. Og derfor vil jeg for sjette eller syvende Gang rette en indtrængende Opfordring denne Gang til den højtærede Justitsminister ikke om at anerkende, at han har taget fejl, det er mig ganske ligegyldigt, jeg bryder mig kun om det saglige, men om, at den højtærede Justitsminister i Sagens Interesse og i tavs Erkendelse af, at der her er sket en skæbnsvanger Fejltagelse, vil opfordre Forslagsstillerne til at tage dette Lovforslag tilbage. Hvad angaar den endelige Afstemning, da vil jeg ikke stemme for nogen Lov, der indfører Prygl som Straf.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede Medlems Oplæsning og Paastande gaa jo ud paa, at man i England er ganske paa det rene med, at Pryglestraffen ikke duer noget og ikke nytter noget, men hvorledes kan det dog være, at man i England har indført den, har haft den bestaaende i 40 Aar, og har den bestaaende den Dag i Dag? Hvis det ærede Medlems Udtalelser vare et troværdigt Udtryk for Opfattelsen i England, vilde Pryglestraf-

fen for længe siden være ophævet. Jeg vil opfordre de ærede Forslagsstillere til af alle Kræfter at fastholde deres Lovforslag.

Alfred Christensen: Til den højtærede Justitsminister vil jeg sige, at hvis Pryglestraffen var populær og anerkendt formaalstjenlig i England, da vilde den ikke alle disse tre forskellige Gange være bleven afvist af Underhuset endogsaa paa Regeringens Foranledning, og naar den højtærede Justitsminister spørger mig, hvorledes det kan gaa til, at de have den og bruge den, vil jeg henvise den højtærede Justitsminister til sine gode Kilder ovre i det engelske Indenrigsministerium, som Ministeren jo staar i stadig Forbindelse med, og saa vil jeg haabe, at der denne Gang er mere Enighed blandt de lærde, end der plejer at være om Forespørgsler.

Justitsministeren (Alberti): Ja, det kan jo ikke nytte det allermindste, thi det ærede Medlem gaar jo uden om Sagen. Hvad der ligger for, er, at Pryglestraffen er indført i England, har bestaaet i 40 Aar og bestaar den Dag i Dag og har været anvendt i alle disse 40 Aar og anvendes den Dag i Dag. For at skulle kunne vinde noget Resultat for Sagen af denne tykke Bog, som det ærede Medlem har liggende foran sig, skulde man jo i alt Fald læse hele Bogen igennem; men det staar dog fast, at man i England har indført Pryglestraf for saadanne Forbrydelser, og den Omstændighed, at man har forsøgt at gennemføre den i andre Tilfælde, uden at det er lykkedes, viser jo ingenlunde, at man ikke i England er fuldt ud veltillfreds med Pryglestraffens Anvendelse i de Tilfælde, hvor man har den. Dette, at man anvender den, viser netop, at man er paa det rene med, at den passer der og hjælper der.

Alfred Christensen: Det er den højtærede Minister, der gaar uden om Sagen. Thi den højtærede Minister maa jo have hørt, at jeg har læst op den engelske Ministers egne Ord i Parlamentet om, at man havde vedtaget denne Lov i et Anfald af Panik.